

ske, at Folketinget gaar ind paa at give dette Forslag en anden Behandling end tidligere, saa kan jeg dog i alt Fald ikke tænke mig andet, end at man fra Hoffets Side vil sige Tak for den gode Villie, men returnere Pengene og bede Folketinget om at give dem en anden menneskekærligere og nyttigere Anvendelse. For saa vidt tror jeg, at det vil blive ret platonisk, hvad vi vedtage her. Der vil jo kunne blive storartet Brug for disse 240,000 Kr. Vi gaa nu Vinteren i Møde med en umaadelig stor Arbejdsløshed, større, end vi have kendt den i mange Aar. Vi nærme os en Jul, hvor der sikkert vil være Sorg og Nød, og Graad i Masser af fattige Hjem her i Landet. Om vi nu havde disse 240,000 Kr., som der her er Tale om at sende op til en Prins i Sverige og ned til en Prins i Schaumburg-Lippe, tror jeg, det er, om vi havde dem til Raadighed her i Landet til de nødlidende, ja, saa kunde der udrettes ikke saa lidt godt med dem. Hvis disse 240,000 Kr. bleve fordelt efter et gammelt Forslag af afdøde C. Berg til de fri Fattiggasser, vilde det blive 240 Kr. til hver, og af dem kunde 24 Familier faa en Sum paa hver 10 Kr. Man kan sige, at det er ikke meget, men de, der kende til Forholdene i Arbejdersverdenen, de, der kende til Nøden og Fattigdommen, ville vide, at 10 Kr., en Tikroneseddel paa rette Sted og i rette Øjeblik kan have en overordentlig Betydning, kan redde Menneskeliv og Menneskelykke. Mangt et lille fattigt Barn er sultet ihjel, fordi de 10 Kr. manglede i det Øjeblik, de skulde være der, mangen arbejdsløs Mand, mangen gammel, Mand har begaaet Selvmord, fordi han manglede de 10 Kr., mangen Arbejderhustru har fortvivlet, fordi hun ikke havde de 10 Kr. til sin Husleje. Der findes i vort Land Tusinder af pjaltede og sultne Børn, der ikke ligge i Vugger, men paa pjaltede Lejer og mangle det allernødvendigste, graablege, sultne og hulkende, og her tales der saa om at bevilge store Summer af Folkets Midler til to Prinsesser, hvor der ogsaa ligger smaa Børn i Vuggen, men i gyldne Vugger med den fineste Lin og den kosteligste Silke. Gid alle Børn kunde ligge i saadanne Vugger og faa en saadan Opdragelse, som disse Prinsers og Prinsessers Børn ville faa, selv om vi ikke bevilge de 240,000 Kr. Jeg læste forleden i et Blad, at der til Raadighed for Czarens Barn staar en speciel Malkeko under stadig Dyr lægetilsyn. Saadanne Forhold findes der, og dog er der Tusinder af

andre Børn, der ikke kunne faa den nødvendige Mælk. En saadan Ulighed er der i Samfundet, og saa skulde vi, der sidde som den almindelige Valgrets Repræsentanter, yderligere af vor fri Villie skærpe og forøge denne Ulighed, som sandelig kan være stor nok uden det danske Folketings Hjælp. Der kunde her være Brug for Kristendommens Grundsætninger over for en saadan Ulighed, og dem har der jo været talt saa meget om her i den sidste Uge. Nu har Kristendommen været i Verden i 1900 Aar, men der er den samme skærende Ulighed endnu, og jeg synes, den bliver større Dag for Dag. Skal da et Ting, som er udgaaet af den almindelige Valgret, opfordres til nu i Aaret 1901 at forøge denne Ulighed, i Stedet for at vi skulde anstrenge alle vore Kræfter for at mindske denne Ulighed, som bestaar ude i Samfundet. Der er Arbejdere, som rives bort i deres bedste Kraft af Tuberkulosen, og saa tales der om, at det er noget, der ikke kommer Staten ved, at der her maa vises Sparsommelighed, medens der skal anvendes 240,000 Kr. til to Prinsesser, Penge, for hvilke der kunde bygges et lille Sanatorium, og som vilde strække til Halvdelen af Udgifterne ved det Sanatorium, som Kjøbenhavns Kommune har bygget i Boserup Skov.

Men hvis nu det ærede Ting alligevel vedtager dette Lovforslag, hvis det utænkelige, det utrolige skulde ske, at Tinget i Aar indtog en anden Holdning, vil jeg bede det ærede Ting og Medlemmerne af dets Flertal overveje, hvad de saa vel ville sige, naar vi om kort Tid komme med vore Forslag om Hjælp til de arbejdsløse, med Forslag om at bekæmpe Tuberkulosen og med sociale og humane Reformforslag. Ville de saa til os sige: Sparsommelighed og Taalmodighed, naar de nu ikke ville anvende disse Ord over for Prinsesser og Militarister!

Vi have nu faaet et Systemskifte og staa igen over for de to Vægtskaale. Den ny Regering har ligesom de gamle Regeringer to Vægtskaale. Paa den ene lægges de udemokratiske, ufolkelige Bevillinger til Trone, Alter og Sabel, og paa den anden skulle de folkelige og demokratiske Bevillinger lægges. For de tidligere Regeringer har der ikke været nogen Tvivl. Der er næsten alt blevet lagt i den højre Vægtskaal, næsten intet i den venstre. Vi haabe jo det bedste af denne Regering, vi anerkende jo, at der skal vises Taalmodighed, og at der maa gives den en Respit. Jeg udtalte under Finanslovens 1ste Behand-